

“मीठे बच्चे- संगदोषले धेरै नोक्सान गर्छ, त्यसैले संगदोषबाट आफ्नो धेरै-धेरै सम्हाल गरिराख, यो धेरै खराब हो।”

प्रश्न:- तीन प्रकारका बचपन कुनचाहिँ हुन् ? कुन बचपनलाई कहिले पनि भुल्नु हुँदैन ?

उत्तर:- पहिलो बचपन- लौकिक माता पिताको पासमा जन्मने बित्तिकै मिल्यो। दोस्रो बचपन- गुरुको शिष्य बनेपछि भयो र तेस्रो बचपन लौकिक माता पितालाई छोडेर अलौकिक माता पिताको बनेपछि भयो। अलौकिक बचपन अर्थात् ईश्वरको धर्मको बच्चा। ईश्वरको बच्चा बन्यौ अर्थात् मरजीवा बन्यौ। यस अलौकिक बचपनलाई कहिले पनि बिर्सिनु हुँदैन। यदि बिर्सियौ भने धेरै रुनुपर्छ। रुनु अर्थात् मायाको चोट खानु।

गीत:- बचपन के दिन भुला न देना...

ओम् शान्ति। मीठा-प्यारा रूहानी बच्चाहरूले गीतको अर्थ बुझ्यौ। बचपन ३ प्रकारका हुन्छन्। पहिलो लौकिक बचपन, दोस्रो निवृत्ति मार्गको, उनले पनि घरबार छोडेर जीवन छँदै मरेर गुरुको अथवा संन्यासीको बन्छन्। ती उनको पिता होइनन्। उनीहरू गुरुको बन्छन्, उनको साथमा रहन्छन्। ती पनि जीवन छँदै मर्छन् अनि गुरुको बन्छन्, जंगलमा जान्छन्। तेस्रो हो, तिम्रो यो अनौठो मरजीवा जन्म। एक माता-पितालाई छोडेर अर्को माता-पिताको बन्छौ। यो हो रूहानी माता-पिता। तिम्रो यो मरजीवा जन्म हो। ईश्वरीय गोदमा रूहानी जन्म। तिमिहरूसँग अहिले रूहानी बाबा कुरा गरिरहनुभएको छ। ती सबै हुन् शारीरिक पिता। यहाँ हुनुहुन्छ रूहानी बाबा, यसैले गायन गर्छन्। बाबाको बनेर, मरजीवा बनेर फेरि यो नभुल। शिवबाबा हुनुहुन्छ सर्वोच्च भगवान्। जब कसैले गीता आदिमा विवाद गर्छन् भने पहिला सुरुमा यो कुरा सोध्नुपर्छ- सर्वोच्च भगवान् को हुनुहुन्छ ? ब्रह्मा देवता नमः, विष्णु देवता नमः भन्दछन्, फेरि भन्छन्- शिव परमात्माए नमः। उहाँ सबै धर्म वालाको पिता हुनुहुन्छ। पहिला सुरुमा यो कुरा बुझाउनुपर्छ- उहाँ सर्वोच्च बाबा एक हुनुहुन्छ। ब्रह्मा, विष्णुलाई कसैले परमपिता भन्दैनन्। पहिले यो पक्का गराऊ- परमपिता एक हुनुहुन्छ, उहाँ निराकार हुनुहुन्छ, जसलाई रचयिता पनि भनिन्छ। पतित-पावन पनि भनिन्छ। बाबासँग त अवश्य वर्सा मिल्छ। यो विचार गर- बेहदको बाबाबाट वर्सा कसलाई मिल्छ ? बाबा हुनुहुन्छ नयाँ दुनियाँको रचयिता। उहाँको नाम हो शिव। शिव परमात्माए नमः भन्छन्, उहाँको जयन्ती पनि मनाउँछन्। उहाँ नै पतित-पावन, रचयिता, ज्ञानका सागर हुनुहुन्छ, फेरि सर्वव्यापीको कुरा उडेर जान्छ। उहाँको महिमा छ कर्तव्यको आधारमा। विगतमा जे कर्तव्य गरेर जानुहुन्छ, त्यसको महिमा गाइन्छ। सर्वोच्च हुनुहुन्छ बाबा। उहाँलाई मुक्तिदाता पनि भनिन्छ, रहमदिल, दुःख हर्ता सुख कर्ता पनि भनिन्छ, गाइड पनि भनिन्छ। कुनै नयाँ स्थानमा जान्छन् भने गाइडलाई साथमा लैजान्छन्। बेलायतबाट आउँछन् भने उनलाई गाइड यहाँको दिन्छन्, सबैथोक देखाउनको लागि। तीर्थ यात्रामा लैजाने पण्डा हुन्छन्। बाबालाई पनि गाइड भनिन्छ भने अवश्य गाइड गर्नुहुन्छ। सर्वव्यापी भन्नाले सारा कुरा खतम हुन्छ। पहिला सुरुमा सम्झाऊ- सबैको बाबा एक हुनुहुन्छ। सर्वशास्त्रमयी शिरोमणी हो गीता, त्यो हो भगवान्द्वारा उच्चारित। यसलाई सिद्ध गर्नु भन्ने उसका बाल बच्चाहरू सबै भुटो सिद्ध हुन्छन्। पहिला सुरुमा सत्य गीताको सार सुनाउनुपर्छ। शिव भगवानुवाच। अब शिवबाबाको चरित्र के होला ? उहाँ त केवल भन्नुहुन्छ- म यस शरीरको आधार

२०७३ मंसिर ०६ सोमबार २१-११-२०१६ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन

लिएर तिमीलाई पतितबाट पावन बनाउने बाटो बताउँछु। बच्चाहरूलाई राजयोग सिकाउन आउँछु, यसमा चरित्र के नै छ र। यी त बुजुर्ग छन्। केवल आएर बच्चाहरूलाई पढाउनुहुन्छ। पतितलाई पावन बनाउन राजयोग सिकाउनु हुन्छ। तिमी सत्ययुगमा गएर राज्य गर्छौ। तिमीलाई वर्सा मिल्छ, बाँकी सबै आत्माहरू मुक्तिधाम, निराकारी दुनियाँमा हुन्छन्। यो बिल्कुल सहज कुरा हो। यहाँ देवी-देवताहरूको राज्य थियो। एकै धर्म थियो। अहिले कलियुगमा कति धेरै मनुष्य छन्, वहाँ धेरै कम हुन्छन्। परमपिता परमात्माले एक धर्मको स्थापना, अनेक धर्महरूको विनाश गराउन आउनुहुन्छ। बाँकी सबै शान्तिधाममा जान्छन्। वहाँ अपवित्र आत्मा कुनै रहन सक्दैन। उहाँको नाम नै हो पतित-पावन, सर्वका सद्गति दाता। यो हो पुरानो दुनियाँ, आइरन एज। सत्ययुगलाई भनिन्छ गोल्डेन एज। जो देवताको पुजारी छन्, उनले सहज सबैथोक बुझ्दछन्। जो पूज्य थिए, उनै पुजारी बन्छन्। त्यसैले पहिले बाबाको परिचय दिनु छ। हामी उहाँका बच्चाहरू हौं, यो बिर्सिनु हुँदैन। भुल्यौ भने रुनु पर्नेछ। केही न केही मायाको चोट लाग्छ। देही-अभिमानी बन्नु छ। हामी आत्माहरू फर्केर बाबाको पासमा जानु छ। यति धेरै मनुष्य मर्छन्, फेरि को कसको लागि रुनेछ ? यहाँ सबैभन्दा धेरै रुन्छन्। पहिले १२ महिनासम्म रुवावासी गर्छन्। छाती पिट्दै रुन्छन्। यो हो मृत्युलोकको रसम-रिवाज, तिमीलाई अहिले सारा अमरलोकको रसम-रिवाज सिकाइरहेको छु। तिमीलाई अब सारा पुरानो दुनियाँबाट वैराग्य छ। बाबा भन्नुहुन्छ— म एकलाई याद गर। यो सबै खतम भएर जानेवाला छ। अब हामी गइरहेका छौ फर्केर, नाटक पूरा हुन्छ। नाटकमा सबै कलाकार हौ, फेरि मोह कसमा राख्ने ? सम्झन्छौ— यसलाई गएर अर्को पार्ट खेल्नु छ। रुने के आवश्यकता छ ? हर एकको पार्ट निश्चित छ। जसरी बाबा ज्ञानको सागर, आनन्दको सागर, प्यारको सागर हुनुहुन्छ, बाबालाई अनुसरण गरेर यस्तै बन्नु छ। सागरबाट नदीहरू निक्किलिन्छन्। सबै नम्बरवार छन्। कसैले राम्रो वर्षा गर्छन्, आफू समान बनाउँछन्। अन्धाहरूको लठ्ठी बन्छन्। बाबालाई त धेरै सहयोगी चाहिन्छ। बाबा भन्नुहुन्छ— तिमी अन्धाहरूको लठ्ठी बन। सबैलाई बाटो बताऊ। केवल एक ब्राह्मणी मात्र कहाँ अन्धाहरूको लठ्ठी बन्नु छ र। तिमीहरू सबैलाई बन्नु छ। तिमीलाई ज्ञानको तेस्रो नेत्र मिलेको छ, यसलाई भनिन्छ— तेस्रो नेत्र मिल्ने कथा। दिव्य नेत्र छ आत्माको लागि। मनुष्य त केही पनि बुझ्दैनन्। बिल्कुल तुच्छ बुद्धि भएका छन्। हिन्दूहरूले यो जान्दैनन्— हाम्रो धर्म कसले स्थापना गर्‍यो ? बाबाको जन्म पनि यहाँ नै हुन्छ। शिव जयन्ती पनि मनाउँछन्। फेरि सर्वव्यापी कसरी हुन सक्छ ? बाबा र रचनालाई दुनियाँमा कसैले जान्दैनन्। ऋषि मुनि सबैले नेती-नेती भन्दै आए। एउटै ठूलो भूल गरेका छन्— परमात्मालाई सर्वव्यापी भनिदिएका छन्। तिमीले सिद्ध गरेर बताऊ— उहाँ सबैका पिता हुनुहुन्छ, पतित-पावन, मुक्तिदाता हुनुहुन्छ। पुरानो दुनियाँबाट नयाँ दुनियाँमा लैजानु हुन्छ। वहाँ दुःखको कुरा हुँदैन। शास्त्रहरूमा त के-के लेखिदिएका छन्। लक्ष्मी-नारायणको लागि पनि भन्छन्— के वहाँ उनका विकार विना बच्चा पैदा हुन्छ ? अरे भनिन्छ नै सर्वगुण सम्पन्न, १६ कला सम्पूर्ण, सम्पूर्ण निर्विकारी, निर्विकारी दुनियाँ। यसलाई भनिन्छ— पतित दुनियाँ, फेरि कसरी भन्छौ वहाँ पनि विकार हुन्छ। पहिला सुरुमा जबसम्म बाबालाई चिन्दैनन्, केही पनि बुझ्न सक्दैनन्। सर्वव्यापीको धेरै ठूलो भूल भएको छ। यस भूलबाट तब निस्कन्छन्, जब बाबालाई चिन्नेछन्। निश्चय गरून्— बाबा हामी हजुरको फेरि बनेका छौं, हजुरसँग राज्य-भाग्य लिनको लागि। शास्त्रहरूमा त के-के लेखिदिएका छन्। लक्ष्मी-नारायणलाई देखाउँछन्— सत्ययुगमा र बचपनको

२०७३ मंसिर ०६ सोमबार २१-११-२०१६ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन
 राधा-कृष्णलाई फेरि द्वापरमा पुन्याइदिएका छन्। अब कृष्ण त थिए स्वर्गको राजकुमार। फेरि
 कृष्णको हर जन्म अनुहार त बदलिँदै जान्छ। उस्तै अनुहार त कहिल्यै हुन सक्दैन। कृष्ण फेरि त्यसै
 अनुहारमा द्वापरमा कहाँ आउन सक्छन् र, असम्भव छ।

तिमीलाई थाहा छ— हामी वास्तवमा वहाँका निवासी हौं, त्यो हाम्रो स्वीट साइलेन्स होम हो, जसको
 लागि भक्ति गछौं। भन्छन्— हामीलाई शान्ति चाहियो। आत्मालाई अंगहरू मिलेका छन् पार्ट खेलनको
 लागि, फेरि शान्तिमा कसरी रहने? शान्तिको लागि नै हठयोग सिक्छन्, गुफाहरूमा जान्छन्। एक
 महिना कोही गुफामा बस्दैमा के उसको लागि त्यही शान्तिधाम हो त? तिमीलाई थाहा छ— अब
 हामी शान्तिधाममा गएर फेरि सुखधाममा आउँछौ, पार्ट खेलन। उनीहरूले भन्छन्— जो सुखी छ
 उसको लागि स्वर्ग हो, जो दुःखी छ उसको लागि नर्क हो। तिमीलाई थाहा छ— स्वर्ग नयाँ दुनियाँ र
 नर्क पुरानो दुनियाँलाई भनिन्छ। भगवानुवाच— यो भक्ति, यज्ञ-तप, दान-पुण्य आदि गर्नु— यो सबै हो
 भक्ति मार्ग, यिनमा कुनै सार छैन। सत्ययुग त्रेतालाई ब्रह्माको दिन भनिन्छ। ब्रह्माको दिन सो तिमी
 ब्राह्मणहरूको दिन, फेरि तिम्रो रात सुरु हुन्छ। तिमी पहिला सुरुमा सत्ययुगमा जान्छौ, फेरि तिमी नै
 चक्रमा आउँछौ। ब्राह्मण, देवता, क्षत्रिय, वैश्य, शूद्र तिमी नै बन्छौ। तिमीले भन्दछौ— शिव
 भगवानुवाच र उनीहरूले भन्छन्— कृष्ण भगवानुवाच। फरक धेरै छ। उनले पूरा ८४ जन्म
 लिन्छन्। उनको साथमा सारा सूर्यवंशी सम्प्रदाय पुनर्जन्म लिँदै-लिँदै अब फेरि अन्त्यमा राज्य भाग्य
 लिइरहेका छन्। तिमी बच्चाहरू जसले बुझेका छौ, उनलाई नै मज्जा आउँछ। नयाँलाई मज्जा
 आउँदैन। तिमीले कसैको निन्दा गर्दैनौ। बाबाले तिमीलाई कति सहज सम्झाउनु हुन्छ। यहाँ तिमी
 बाबाको साथमा बसेका छौ, त्यसैले राम्रोसँग बुझ्दछौ। बाहिर गएपछि संगतले थाहा छैन के हालत
 हुन्छ। संगदोष धेरै खराब हो। स्वर्गमा यस्तो कुरा हुँदैन। त्यसको नाम नै हो स्वर्ग, वैकुण्ठ,
 सुखधाम। शास्त्रहरूमा त लेखिदिएका छन्— वहाँ पनि असुर थिए। अब तिमीलाई थाहा भएको छ—
 हामी विश्वको मालिक थियौं, वहाँ आकाश जमीन कुनैमा पनि विभाजन रहँदैन। अहिले त कति
 विभाजन छ। आ-आफ्नो सीमा लगाइरहन्छन्। दुनियाँमा कति भगडा हुन्छन्। जब कोही आयो भने
 पहिला सुरुमा उनलाई सम्झाऊ— बाबा को हुनुहुन्छ? भगवान् कसलाई भनिन्छ? ब्रह्मा, विष्णु, शंकर
 हुन् देवताहरू। भगवान् एक हुनुहुन्छ, १० होइन। कृष्ण भगवान् हुन सक्दैनन्। भगवान्ले कसरी
 हिंसा सिकाउनुहुन्छ? भगवानुवाच— काम महाशत्रु हो, यसमाथि जित प्राप्त गर्नको लागि प्रतिज्ञा गर।
 राखी बाँध। यो अहिलेको कुरा हो। जे जति बितिसकेको छ, त्यो फेरि भक्ति मार्गमा हुन्छ।
 दीपमालामा महालक्ष्मीको पूजा गर्छन्। यो कहाँ कसैलाई थाहा छ र— लक्ष्मी-नारायण दुवै नै सँगै
 हुन्छन्। लक्ष्मीलाई धन कहाँबाट मिल्छ? कमाई गर्नेवाला त पुरुष हुन्छन् नि। नाम लक्ष्मीको गायन
 गरिएको छ। पहिले लक्ष्मी पछाडि नारायण। उनीहरूले फेरि महालक्ष्मीलाई अलग सम्झन्छन्।
 उनका ४ भुजा देखाउँछन्। दुई स्त्रीको, दुई पुरुषको। तर उनीहरूले यी कुरालाई जान्दैनन्। तिमीले
 अब विस्तारमा जानेका छौ।

गीत पनि सुन्यौ— बचपन के दिन भुला न देना। आत्मा भन्छ— बाबा हामीलाई अब स्मृति आएको
 छ। सबेरै-सबेरै उठेर बाबासँग कुरा गर्नुपर्छ। अमृतबेला बाबालाई याद गर्न राम्रो हुन्छ नि।
 बेलुकाको समय एकान्तमा गएर बस। आपसमा स्त्री-पुरुष सँगै भए तापनि यही कुरा गर्दै गर—
 शिवबाबाले ब्रह्माको तनद्वारा के भन्नुहुन्छ। हामी जब पूज्य बन्छौं, बाबालाई याद गर्दैनथ्यौं। जब

२०७३ मंसिर ०६ सोमबार २१-११-२०१६ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन पुजारी बन्छौं अनि बाबालाई याद गछौं। यस्तो-यस्तो कुरा गर्नुपर्छ, जुन कसैले सुने भने आश्चर्य खाउन्। आधाकल्प हामी काम चितामाथि बसेर जलेर भस्म भएका थियौं, कब्रदाखिल भएका थियौं। अब हामीलाई ज्ञान चितामाथि बस्नु छ, स्वर्गमा जानु छ। यो पुरानो दुनियाँ हो। हिन्दूहरूले सम्झन्छन् यो स्वर्ग हो। अरे स्वर्ग त सत्ययुगमा हुन्छ। स्वर्गमा देवी-देवताहरूको राज्य थियो। यहाँ त मायाको पम्प छ। बाबा भन्नुहुन्छ— अब संगदोषमा आएर मर्नु छैन। नत्र धेरै पछुताउनेछौ। परीक्षाको रिजल्ट जब निक्लिन्छ, अनि सबैलाई थाहा हुन्छ। पहिले बच्चीहरू ध्यानमा गएर सबैथोक सुनाउँथे— यो रानी बन्छिन्, यो दासी। फेरि बाबाले बन्द गराउनुभयो। अन्तिममा सबैथोक थाहा हुनेछ— मैले बाबाको कति सेवा गरें! कतिलाई आफू समान बनाएँ! त्यो सबै याद आउँछ, साक्षात्कार हुन्छ, बिना साक्षात्कार धर्मराजले पनि सजाय दिन सक्दैनन्। बच्चाहरूलाई बारम्बार सम्झाइएको छ— म एकलाई याद गर। बाबा आएर मीठो-प्यारो वृक्षको कलमी लगाउनुहुन्छ। त्यो सरकारले त वृक्षहरूको कलमी लगाउँछन्। उत्सव मनाउँछन्। यहाँ नयाँ दुनियाँको कलमी लागिरहेको छ। त्यसैले यस्तो बाबालाई नबिर्स। बाबाको सर्भिसमा लागिहाल, नत्र अन्त्यमा धेरै पछुताउनुपर्छ। अहिले वर्सा लिएनौ भने कल्प-कल्पान्तरको हिसाब हुनेछ, त्यसैले पुरुषार्थ पूरा गर्नु छ। अच्छा !

मीठो-मीठो सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) जसरी बाबा ज्ञानको, आनन्दको, प्रेमको सागर हुनुहुन्छ, त्यसैगरी बाबा समान बनेर आफू समान बनाउने सेवा गर्नु छ। सबैलाई ज्ञानको तेस्रो नेत्र दिनु छ।
- २) यस्तो कुनै पनि संगत गर्नु हुँदैन, जसले गर्दा पछुताउनु परोस्। संगदोष धेरै खराब हो, त्यसैले आफ्नो सम्हाल गर्नु छ। बाबाबाट वर्सा लिने पूरा पुरुषार्थ गर्नु छ।

वरदानः— कर्म गर्दा पनि कर्मको बन्धनबाट मुक्त रहने सहजयोगी स्वतः योगी भव

जो बच्चा महावीर छ, उसलाई साकारी दुनियाँको कुनै पनि आकर्षणले आफूतिर आकर्षित गर्न सक्दैन। उसले स्वयंलाई एक सेकेन्डमा न्यारा र बाबाको प्यारा बनाउन सक्छ। निर्देशन मिल्नासाथ शरीरबाट अलग अशरीरी, आत्म-अभिमानी, बन्धन-मुक्त, योगयुक्त स्थितिको अनुभव गर्नेवाला नै सहजयोगी, स्वतः योगी, सदा योगी, कर्मयोगी र श्रेष्ठ योगी हो। उसले जब चाट्यो, जति समय चाट्यो आफ्नो संकल्प, श्वाँसलाई एक प्राणेश्वर बाबाको यादमा स्थित गर्न सक्छ।

स्लोगनः— एकरस स्थितिको श्रेष्ठ आसनमा विराजमान रहनु— यही तपस्वी आत्माको निशानी हो।